

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o spotřebitelském úvěru

V § 122 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 303/2017 Sb. a zákona č. 307/2018 Sb., se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) U dluhu ze spotřebitelského úvěru, s jehož plněním je spotřebitel v prodlení delším než 90 dnů, vzniká věřiteli právo pouze na úrok, který odpovídá úroku určenému zápujční úrokovou sazbou ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, nebyl-li sjednán úrok nižší.

(5) Odstavce 1, 2 a 4 se použijí obdobně i na odloženou platbu, peněžitou zápujčku, úvěr nebo obdobnou finanční službu, kde dlužník, který je fyzickou osobou, avšak není spotřebitelem, je v prodlení delším než 90 dnů s plněním peněžitého dluhu. Souhrn výše všech uplatněných smluvních pokut v takovém případě nesmí přesáhnout součin čísla 0,5 a celkové výše odložené platby, peněžité zápujčky, úvěru nebo obdobné finanční služby.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Dostal-li se dlužník do prodlení s plněním povinností vyplývajících ze smlouvy o odložené platbě, peněžité zápujčce, úvěru nebo obdobné finanční službě po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se namísto příslušných ustanovení smlouvy, pokud jsou v rozporu s § 122 odst. 4 nebo 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, § 122 odst. 4 nebo 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i když byla smlouva uzavřena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Byl-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona sjednán úrok z prodlení, který převyšuje úrok z prodlení nejvýše přípustný podle § 122 odst. 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se rozdíl mezi uplatněným a nejvýše přípustným úrokem z prodlení pro účely § 122 odst. 1 písm. a) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za náklady, které věřiteli vznikly v souvislosti s prodlením dlužníka; v rozsahu, v němž tento rozdíl převyšuje účelně vynaložené náklady, se tento rozdíl pro účely § 122 odst. 2 a odst. 5 věty druhé zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za smluvní pokutu.

3. Byla-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona sjednána smluvní pokuta, která převyšuje smluvní pokutu nejvýše přípustnou podle § 122 odst. 5 zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se rozdíl mezi uplatněnou a nejvýše přípustnou smluvní pokutou pro účely § 122 odst. 1 písm. a) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za náklady, které věřiteli vznikly v souvislosti s prodlením dlužníka; v rozsahu, v němž tento rozdíl převyšuje účelně

vynaložené náklady, se tento rozdíl pro účely § 122 odst. 1 písm. b) zákona č. 257/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za úrok z prodlení.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.